

РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.

РІК ШОСТИЙ

Московський Торговий дім

I. ПЕХОВИЧ та СИН.

(Поділ, Олександровські пл. № 1. Тел. 21-77).

ОДЕРЖАНІ В ВЕЛИКІМ ВИБОРІ всі осінні новини. Мебельний оділ значно розширене й доповнено.

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1911 РІК на українську газету

„РАДА“

РІК ВІДАННЯ ШОСТИЙ.

Газета політична, економічна і літературна.

Виходить у Києві що-дня опріч понеділків і днів після великих свят.

„Рада“ має широку програму, як звичайні великі політичні газети дає огляди життя політичного, громадського, економічного на Україні, в Росії і за кордоном; друкує фельетони, а також статті критичні і твори красного письменства.

до СПІВРОВІТНИЦТВА в „РАДІ“ запрошено визначніші літературні і наукові сили.

„Рада“ має ВЛАСНИХ кореспондентів в Державній Думі, в Державній Раді, а також в політичних центрах Європи, в Лондоні, в Парижі, в Римі, у Відні, в Празі, у Львові, в Чернівцях і в усіх визначніших містах України по цей і по той бік кордону.

Ціна „РАДИ“ з приставкою і пересилкою в Росії:

на	на	на	на	на	на	на	на	на	на	на	на
рік	11 м.	10 м.	9 м.	8 м.	7 м.	6 м.	5 м.	4 м.	3 м.	2 м.	1 м.
6.	5.70	5.25	4.75	4.25	3.75	3.25	2.75	2.25	1.75	1.25	65.

Передплата на рік можна виплачувати частками в такі строки: на 1 янв., 3 карб., на 1 апр., 3 карб., на 1 мар., 2 карб., і на 1 мая 2 карб., або по 1 карб. що місяця впродовж першого півріччя.

Всім передплатникам, що виплатять ще шість рублів буде вислано

„Словник української мови“

Зібраний редакцією журн. „Київська Старина“ і виданий під редакцією і з доповненнями Б. ГРІНЧЕНКА. В 4-х великих томах. В книгарнях продается він по 8 карб., без пересилки. Словник цей одержав премію ім. Костомарова від Російської Академії Наук.

За кордоном передплата на газ. „Рада“ приймають всі пошти і вони самі дають про ануратну доставку газети. Через те закордонним передплатникам найзручніше передплачувати газету через пошти.

☆☆ ЗМІНА АДРЕСИ—30 коп., АРТИСТАМ—БЕЗПЛАТНО. ☆☆

Адреса редакції і головної контори: у Києві, Велика-Підвальні вул. д. 6, біля Золотих Воріт. Телефон 1458.

Передплата на „Раду“ на таких-жо самих умовах, що і в конторі, приймається: у Києві: 1) в „Українській книгарні“, Безаківська 8, 2) в Книгарні „Л.-Н. В.“, Варшавська 28 і 3) Книгарні Чертеповського, Фундуклеївська 4; у Варшаві в Гр. Степури; в Кам'янці-Подільському, у комісіонера д. Приходько; в Кам'янці-Подільському—Книгарня Лозинської, Проспект в Мелітополі—Меревал; в Івано-Франківську; в Одесі в українській книгарні Полтаві—Книгарня Маркевича, Залізниця; в Львові—Книгарня Болф; в Харкові—Українська бульвар Котляревського; в Петербурзі—Книгарня Вольф; в Києві—Книгарня, Рибна 25.

Редактор В. Яновський.

Видавець Е. Чикаленко.

Театр Городського Народного Дому

Трупа українських артистів

Миколи Садовського.

Сьогодні 20 вересня **БРЕЖНЯ** др. на 3 дії П. Вечерніці чуз. карт. на 1 дію муз (сентябрь) вист. буде **Царська Нев'єсть**. Бер. уч.: д-ки Гашинська, Славська, Рибчинська, Тиханова, Переягіна, Харитонова, д-ки Брайнік, Орішкевич, Томський, Піліпов, Узуханов, Легчевський, Дісенко і балет. Почат. в 7½ год. веч. Зантра, 21-го **ЕДГЕНІЙ ОНІЇНІЙ**. У четв. 22-го **ФАУСТЬ** (в Вальні, ніччу). В пят. 23-го **ДОЛІНА** (Tieland). В суб. 24-го **ЗОЛОТОЙ ПЛУТШОКЪ**. Квитки на всі вистави продаються що-дня від 10 г. ранку до 2 г. днів 5 г. веч. до останнього антракта.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Городський Театр. Дирекція С. В. Брикіна.

Сьогодні, 20-го **Царська Нев'єсть**. Бер. уч.: д-ки Гашинська, Славська, Рибчинська, Тиханова, Переягіна, Харитонова, д-ки Брайнік, Орішкевич, Томський, Піліпов, Узуханов, Легчевський, Дісенко і балет. Почат. в 7½ год. веч. Зантра, 21-го **ЕДГЕНІЙ ОНІЇНІЙ**. У четв. 22-го **ФАУСТЬ** (в Вальні, ніччу). В пят. 23-го **ДОЛІНА** (Tieland). В суб. 24-го **ЗОЛОТОЙ ПЛУТШОКЪ**. Квитки на всі вистави продаються що-дня від 10 г. ранку до 2 г. днів 5 г. веч. до останнього антракта.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

Відповідали, режис. М. Садовський.

Початок о 8 год. вечера.

Шин післям занчай.

священика на тротуарі зустрів турецький підданій вірмен Н. Він виходив ножа і роспоров живіт своєму пастореві. Пораненого одвезли в лікарню, де він і помер. При арешті убивця хотів убити й себе, але тільки поранив. Убівство священика ставлять в звязок із вчинками цього священика, які не одповідають його санові. (У.Р.).

— Всім зістки. Феодосійська земелька упразднила з проханням до почетчика шкільної округи висновити трохірні "непорозуміння" в портре том Л. М. Толстого. Ці портрети лежать і досі в архивах, і їх нікі не можуть розмістити по земельних школах. (Р. Сл.).

— В синоді. 16 січня біля председательством архієп. Сергія філяндського одбулося чергово засідання синоду, де обговорювалася доклад комісії по виправленню богослужебних книг. Сивод, ровгнувшись поправки комісії, постановив їх прийняти і роспочати друкування книг виправлених, поручивши комісії провадити далі роботу по виправленню книг. (Р. У.).

— Родзянко і націоналісти. З приводу того, що з'явилися були телеграми про обрання в Катеринославі председателя Державної Думи М. В. Родзянко председателем національного союзу, він прохав повідомити, що він щиро бажає успіху національної справи, але од председательства в національному союзі одмовляється, бо не вважає можливим разом бути і за председателя Державної Думи і председателем національного союзу. Крім того Родзянко визначає, що він зовсім не думає виходити з партії октобрістів.

(Р. У.).

— Іллюдор, повідомляючи своїх працівників, що московська дума обрала за його телеграму, казав: коли б я зінав раніш, що в думі сидять не порядні люди, а така шантажа та шахраї, я б не писав Ім: "умоють", а прямо написав би: "чилю вам всім в морду".

(Р. У.).

— Міністерство доріг видало циркуляр, яким наказано всім особам, що поступають на службу на залишок дорогу, подавати самим чинам запіво-дорожніх поліцейських управлінь пашпорти при особливій повітності, яку буде видавати Ім один з начальників залишеної дороги.

(Р. В.).

— Проект реформи духовних шкіл в тій частині, що торкається заснування спеціально пасторських семінарій і що не вимагає додаткових штатів та асігновок, затвержено в порядкові верховні управління. Другу частину проекту, що торкається реформи духовних шкіл, буде послано в раду міністрів для внесення в законодавчі інститути. (Р. В.).

— Недавно в с. Заларі, благодатського повіту, іркутської губернії, заоділа собі смерть пошітчина засланка Ганна Гілярова, 30 років. Хто її зінав, то цьому не дивиться. Покійна давно казала вже про це. Ще в 1908 році її прийшла думка про самогубство після того, як виявилася справа Азефа. Ця пригода вбила в неї віру до людей. (У. Р.).

— Вдові покійного председателя ради міністрів О. В. Столипіновій відзначено до її смерті щорічну пенсію в сумі 26,000 карбованців. (Р. Сл.).

ЖАЛЕНИЙ ФЕЛЬСТОН.

З щоденника "Філера".

Серпня 16-го. Звелено стояти в двері № 000. Форма студентська. Образ "наблюдательний пункт" коло ящики з сміттям. Смердить од нього таки добре, але тільки в середині перевертуються, але звідсіль дуже зручно стежити за "жильцями": одно, що можна присісти й відпочити на ящикові, а друге—бачу з цього місця всі вікна трохповерхового будинку. Капонії діти в дворі не дають спокою.

— Пане студенте!—гукують часом.— Коли каже, вібі "има существительное"—де "глаголь". А правда ж, що "причастіє"?

Досі я служив комісіонером у готелі "Ельдорадо" і в наукою світом мав стосунки тільки тоді, коли було приїзжу із провінції вчителеві гімназії Передонову (химерна людина, але на чай добре дає) заманеться зрадити свою Варвару. В таких випадках, звичайно, я про яке там "существительное" мови не буває, а тільки про "существенное".

Одже мушу відповісти пікавим чортеням, що часом не роскірили моє одженого псевдоніма.

— Ні, голубчику,—розв'яснюю хлопець,—"причастіє"—то в церкві буває, я пристають.

Сміється капосне хлоп'я, насмішкувати звіяка на мене й одходить. Певне, що помітило в мені...

Цілесовій день сижу, курю, по-віхію... Нудьга!

20-го. Сьогодні одірвали на "роботу", спасибі, а то вже хотів писати записку: "живіть надобла", та піднявши ляду кинувся у каналізаційну яму. В стонадцятій київській гімназії вечірка,—треба було бути там "в катехізістів". Сіклки ни дивились, чого, варто уваги, не бачили. А мабуть же щось повинно було бути? З пічев'я поліз, так, щоб ніхто не бачив, по всіх закопелках та горішках. Безперечно, щось був би налаштований, та капосні сторожі накрили за роботою. Як ни присягався, що я "сотрудник", квітка показував, про те добре таки перепало. Досі на ліве ухо погано чую їх печінки колізки.

26-го. Нарешті!.. Сіре пальто, білі штани, картата темна жилетка, червоно-краватка й пільтавська панама на голові. Наявні кімнату на місці. Речі: чамайдан і пакунок з якими піраміами,—схоже на прокламації.

27-го. Так і є, в тих самих... Удень швидше по городу, а вночі на Володимирській горі зустрічався в якоюсь паночкою в капелюсі з червоними квітками. Щось тихо дводив. Й. Чув тільки: "час не жде", "одесовувати надали ні в якім разі неможна". Щось відповідала, вівіті пікавала: певне вагалася, бо казала: "страшно якось", "треба підождати, роздивитися". Він, "програв добрі, слушав нагоду", "чи трапляться така вдруге?". Згодилися, розійшлися. Страйв же, голубчик,—я тобі покажу добрі народу! Прослідив аж до кватирі, сів собі на свій ящик і дивився на його вікно, як він щось складав у чамайдан, ходить первовою по кімнаті, сідає, пише щось...

28-го. О-півночі набігли, як дощ на голову. Стукнуло.

— Хто?

— Одчиніть, телеграма! Одчинив, здивувався.

— Де бомби? де прогламації.

— Які бомби? Чи ви при пам'яті—птає і ввесь тримтіть, як у прошлінні, позираючи на наші бравніві.

Випотрошили чамайдана—ни чор-

та, нишпорили по закутках—ни чорта, роспорили солом'янка й подушку—хоч би що! На столі пакунок з № № "Брачній Газеті" за останній місяць.

— Звідки?

— З Черкас.

— Чого притирився?

— До молодої.

— Хто вона?

— Ще гараад не знаю. Познайомився по "Брачній Газеті". Ось,—показує, розгорнувши газету,—це Поповітка, а це мої. Читаємо: "Ще молода, гарвенька, як перепліочка, панючка, у всім фасоні, не бідна, звідгувавши у самотні, шукає чулого сердца, ласки й тепла. Можна й небагатого, краще в комерційні здатностями, щоб не рострінката капіталець, а збільшити. Грає на п'янині й добре готова холодник в ракама". Іого відповіль:

"На заклик твій, богине, Лечу бістрім до кузі, Палає серце, як жарина, Галид же не піднеси Гарбуза або дуї..."

29-го. Був в "оханці". Було мені! І сучин син, і сікій, і такий! Тільки турбот, кажуть, додаєш, не таєм, то й не брався б, а коли віявся, то хоча б підкинув щось, а тоді трусив.

Вигнав... Куди ж тепер?.. Знов у готель по жіночій "часті".

Щирій.

ПО УКРАЇНІ. У КІЇВІ.

† Смерть преосвященного Павла. Познавчора ввечері нагло помер преосвящений Павел, єпископ чигиринський, перший викарій київської єпархії.

На запрошення київського клубу націоналістів, преосвящений Павел в 7 г. вечора прибув в зал купецько-їхнівського клубу.

Преосвящений Павел сказав коротку промову про покійного председателя ради міністрів, а потім почав правити панахиду. Але не всі він промовивши перших слів, як упав на підлогу мертвим. З перших рядів київської поліції, піднявши до преосвященого й однесли в бокову кімнату. Лікарів проф. Чернову і д. Афанасьеву довелось тільки констатувати смерть.

По телефону з Київським монастирем запрошено преосвященого Іоакима, єпископа київського, який закінчив почату панахиду і разом з тим одправив панахиду по єпископові Павлові.

Покійний єпископ вчився в київській духовній семінарії, а потім в київській духовній академії. Спочатку він був наставником церкви "Миколи Доброго", що на Подолі. Потім довго був учителем місцевої духовної семінарії. До 1909 року був кафедральним протоієром київського собору і членом місцевої духовної консисторії. В мирі Павел Пребораженський—покійний три роки тому приявив автокефалію, щільно чого його призначено настоятелем київсько-михайлівського монастиря. На цій посаді застосався він до кінця своїх днів.

Помер преосвящений Павел на 60 році життя.

Вчора вранці тіло покійного єп. Павла перенесено в церкву Михайлівського монастиря, де високопреосвящений Флавіан, митрополіт київський і галицький, разом з преосвященими Іоакімом, єп. київським

и Іллієм, єп. луцьким, відслужив панахиду.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника південного-західного залізниця К. С. Немешаєва. В управлінні південного-західного залізниця друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника київської поліції, обслідувача прокурора петербурзького окружного суду Д. П. Вусло. Для цього сенаторська ревізія затримала книжки про регистрації особ.

Однакоже сенатор М. І. Трусеєвич почав роботу по виснення ролі київської поліції в справі охорани. Сенатор М. І. Трусеєвич доплатив в цій справі київського поліцмейстера полковника Скалону. Доплат тягнула досить довго.

Почався допит служащих київського охоронного oddіlu. Допитано С. Димідюка, який завідував головним отрядом філерів.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника південного-західного залізниця К. С. Немешаєва. В управлінні південного-західного залізниця друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника київської поліції, обслідувача прокурора петербурзького окружного суду Д. П. Вусло. Для цього сенаторська ревізія затримала книжки про регистрації особ.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника київської поліції, обслідувача прокурора петербурзького окружного суду Д. П. Вусло. Для цього сенаторська ревізія затримала книжки про регистрації особ.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника київської поліції, обслідувача прокурора петербурзького окружного суду Д. П. Вусло. Для цього сенаторська ревізія затримала книжки про регистрації особ.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника київської поліції, обслідувача прокурора петербурзького окружного суду Д. П. Вусло. Для цього сенаторська ревізія затримала книжки про регистрації особ.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника київської поліції, обслідувача прокурора петербурзького окружного суду Д. П. Вусло. Для цього сенаторська ревізія затримала книжки про регистрації особ.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду міністра доріг мають присвоїти начальника київської поліції, обслідувача прокурора петербурзького окружного суду Д. П. Вусло. Для цього сенаторська ревізія затримала книжки про регистрації особ.

Чутки про призначення К. С. Немешаєва. В петербурзьких газетах ще і досі друкуються чутки про те, що на посаду мі

шуту, що подільський губернатор видає наказ тутешній городській думі внести питання про асигновку необхідних грошей на майбутні вибори в 1912 році до Державної Думи. Такий самий наказ видано й проскурівській земській управі.

◆ За кавун. В селі Михайлівці, балтського повіту, селянин Архін Логоненко вбив з рушниці парубка Яковенка за те, що той хотів украсти каруна на баштані.

◆ Трус в гостинні. В звязку з країжкою з могилівської міщанської управи пашпартів і печатів управи, зроблено було трус в гостинні "Вель-Бю", де на горішній зандані було покрадені бланки і печаті, а також невідомо чий револьвер.

Поки що арештовано хасчія гостинні.

◆ Літаки С. Уточкіна в Вінниці вдалось дуже гарво і відрвало силу народу. Вгору авіатор піднімався вище на 300 метрів.

◆ З Чернігівщини. Суд над стражниками. В Чернігові виїздна сесія судової палати розглядала справу трьох поліцейських стражників городнянського повіту—Позникова, Гребінки і Мекшуни, яких обвинувачували за те, що вони побили арештованих селян. Стражники засуджені на три тижні арешту кожного.

◆ З Полтавщини. Нова газета. В Золотоноші з першого ж жовтня почне виходити під редакцією Я. Дівера російська газета "Золотоношський Голос".

◆ "Діяльність" чорносотенца. З Кобеляк пишуть що тутешній чорносотенець П. Г. 8-го січня на Базарній площі підливав селян аробити погром; поліція його арештувала, але після "внущення" випустила в той же день.

◆ З Земської стипендії. Полтавське повітове земство, щоб відзначити 50-ліття визволення селян з кріпацтва, засновує нову ділітей бувших кріпацтв, яких отримали—діліти при Маріїнській дівочій гімназії і по одній при першій хлоп'ячій гімназії в Олександрівській реальній школі.

◆ З Катеринославщини. Прохання однубників. "Од. Нов." повідомлюють, що більше тисяч селян Государевого Байрака, бахмутського повіту, які перейшли недавно від общинного володіння на подвір'я, прохочуть губернську землеустроїтельну комісію, щоб їм було дозволено знову перейти на общинне володіння. Звичайно селянам одмовили в їх проханні.

◆ Пограбування сельської управи. З Олександрівської повідомлюють, що невідомі пограбували на три тисячі півтори Павловицьку сельську управу.

◆ Нещастя на Дніпрі. Під Катеринославом моторна лодка перекинула шаланду в робітниками; багато потрапило.

◆ З Харьківщини. Непрозуміння в університеті. Як відомо в Харьківському університеті частині студентів ще раніше залишила було державні іспити. В минулу суботу ін. групи медиків на іспиті не прийшли. Усього кількість іспитів 480 душ. Уся комісія дуже стурбована такою несподіванкою. Студентам обіцяно вже деякі пільги й в надія, що вони знову візьмуться до іспитів.

◆ Пересічанське сельсько-гospodarske товариство в наступному 1912 році має скликати в Харьків з'їзд представників с.г. товар. Харьківщини. З приводу цього воно звернулось до всіх с.г. товаристів з проханням заповнити надіслану ним анкету по питанням, які товариства визнають

потребним обговорювати на майбутньому з'їзді.

Галичина.

◆ Нова польська "партия". До стрижного адвоката д-ра Рабіновича прийшов недавно молодий хлопець з листом такого змісту: "Поважаний Пане Меденат! Отсім ми партія "Smier i Życie", просимо уважно передати нам через подателя цього листа в запечатаному конверті 300 корон. Якби ви не могли дати зараз такої суми, то просимо дати завдатку 50 корон, а за рештою прийдемо через 14 днів. Коли б ви, пане мединат, скрипти зробите у житок в того листу, то кажемо наперед, що агинете від револьвера кулі. Тому просимо добре подумати, бо у нас жартів немає.

◆ Літаки С. Уточкіна в Вінниці вдалось дуже гарво і відрвало силу народу. Вгору авіатор піднімався вище на 300 метрів.

◆ З Чернігівщини. Суд над стражниками. В Чернігові виїздна сесія судової палати розглядала справу трьох поліцейських стражників городнянського повіту—Позникова, Гребінки і Мекшуни, яких обвинувачували за те, що вони побили арештованих селян. Стражники засуджені на три тижні арешту кожного.

◆ З Полтавщини. Нова газета. В Золотоноші з першого ж жовтня почне виходити під редакцією Я. Дівера російська газета "Золотоношський Голос".

◆ "Діяльність" чорносотенца. З Кобеляк пишуть що тутешній чорносотенець П. Г. 8-го січня на Базарній площі підливав селян аробити погром; поліція його арештувала, але після "внущення" випустила в той же день.

◆ З Земської стипендії. Полтавське повітове земство, щоб відзначити 50-ліття визволення селян з кріпацтва, засновує нову ділітей бувших кріпацтв, яких отримали—діліти при Маріїнській дівочій гімназії і по одній при першій хлоп'ячій гімназії в Олександрівській реальній школі.

◆ З Катеринославщини. Прохання однубників. "Од. Нов." повідомлюють, що більше тисяч селян Государевого Байрака, бахмутського повіту, які перейшли недавно від общинного володіння на подвір'я, прохочуть губернську землеустроїтельну комісію, щоб їм було дозволено знову перейти на общинне володіння. Звичайно селянам одмовили в їх проханні.

◆ Пограбування сельської управи. З Олександрівської повідомлюють, що невідомі пограбували на три тисячі півтори Павловицьку сельську управу.

◆ Нещастя на Дніпрі. Під Катеринославом моторна лодка перекинула шаланду в робітниками; багато потрапило.

◆ З Харьківщини. Непрозуміння в університеті. Як відомо в Харьківському університеті частині студентів ще раніше залишила було державні іспити. В минулу суботу ін. групи медиків на іспиті не прийшли. Усього кількість іспитів 480 душ. Уся комісія дуже стурбована такою несподіванкою. Студентам обіцяно вже деякі пільги й в надія, що вони знову візьмуться до іспитів.

◆ Пересічанське сельсько-гospodarske товариство в наступному 1912 році має скликати в Харьків з'їзд представників с.г. товар. Харьківщини. З приводу цього воно звернулось до всіх с.г. товаристів з проханням заповнити надіслану ним анкету по питанням, які товариства визнають

потребним обговорювати на майбутньому з'їзді.

Населення Тріполіса всього коло мільйона душ і складається воно з маврів, що живуть переважно по містах, і арабських будівнів та берберів. Всі вони—мусульмани. В Тріполісі єсть коло десяти тисяч євреїв. Комерція в Тріполі стоять дуже гарно і ведеться переважно на караванах.

Мандрівники-араби розводять головним чином худобу і коней. Єсть там трохи греків, вони добувають губку коло берегів моря. Торгівля ведеться мануфактурою, струасовим пір'ям, словонівською костью та золотом, що вивозиться з Судану. Весь цей крам привозний; вивозить же Тріполіс худобу і шерсть. В Тріполісі порядкує генерал-губернатор, якого призначають з Константинополя, ділиться весь відліт на п'ять санджаків. В 1510 році головне місто—Тріполі завоювали еспанці. В 1551 році його відвоювали турецький пірат Драгут і подарував сultanovi. В місті Тріполі коло сорока тисяч душ, в них п'ять тисяч євреїв. В Тріполісі гавані приходять головним чином французи та італійські кораблі.

Італійський посол в Парижі, Тітоні, в разом з співробітником "Mat" зазвинив, що окупанія Тріполі викликло відчуття, що турецькі чиновники всіма силами старались перешкоджати тому, що Італія здобувала собі економічні шляхи в Тріполі.

Половина турецьких чиновників зовсім не відповідало добром словам і обіцянкам костянтинопольського уряду. Сам Тітоні, коли був міністром залізниць та плавильного відділу, засудив турецькі чиновники до поганої репутації, які використовували турецькій піратів для кражі з броненосців.

Германія і Австрія в спілці з Італією, тому звичайно вони будуть старатися чим можна допомагати Італії. Франція недавно ще підписала конвенцію з Італією, по якій розграничуються їх стосунки на північному березі Африки. Росія і Англія вже оповістили обидві воюючі держави, що будуть додержувати нейтралітет.

Крім великої ескадри з броненосців, крейсерів, і корпусом війська, Італія посилає корпус війська на південь, з двох полків більшою частиною зброяні військовими припасами та турецькими сап'єрами.

На війну посылає Італія діржаві і аерoplani.

Військові сили Італії такі. Піхота: 12 легіонів карабінерів, 2 grenaderських полки, 9 піхотних полків. Крім того є ще 12 strilovskих полків. Полки чотирьох хатальонів, по три роти в кожному батальоні. Кавалерія: 29 полків. Єсть ще спеціальний полк війська—так звані самокатчики. Це 12 батальонів strilok, посаджені на велосипеди. Військо це підпорядковує військовому міністерству і під час війни буде діяти відповідно до військової стратегії.

На війну посылає Італія діржаві і аерoplani.

Військові сили Італії такі. Піхота: 12 легіонів карабінерів, 2 grenaderських полки, 9 піхотних полків. Крім того є ще 12 strilovskих полків. Полки чотирьох хатальонів, по три роти в кожному батальоні. Кавалерія: 29 полків. Єсть ще спеціальний полк війська—так звані самокатчики. Це 12 батальонів strilok, посаджені на велосипеди. Військо це підпорядковує військовому міністерству і під час війни буде діяти відповідно до військової стратегії.

Інженерне військо складається з 15 телеграфних апаратів, 5 повітряплазательних, 1 крейсерів, 1 броненосців, 1 крейсерів, 1 корпусом війська в 40 тисяч душ: артилерії, піхоти і кавалерії. Італійський корпус війська залишається відсутнім.

Преса одноголосно вітає Саїда-пашу, наставлена прем'єром.

На прохання Порти про посередництво всіх держав одмовили.

Тріполійські євреї, прочувши про війну, місці війська відправилися в Тріполі.

По всій Італії відуть демонстрації на користь війни. За війну агітують навіть соціалісти і республіканці. Взагалі серед італійського населення війна набирає популярності.

Інженерне військо складається з 15 телеграфних апаратів, 5 повітряплазательних, 1 крейсерів, 1 броненосців, 1 крейсерів, 1 корпусом війська в 40 тисяч душ: артилерії, піхоти і кавалерії. Італійський корпус війська залишається відсутнім.

Військові сили Турції. Піхота: 84 полки, кавалерія: 41 полк, півторовий артилерії 193 батареї, з яких 24 дівізіонних і 12 корпусних, це б 6 таких, що є під безпосередньою командою командирів корпусів. Гірське військо має 24 гірні батареї, крім того в італійській армії є ще 20 батарей гаубиц, конно-артилерійські полки і 8 чотирьохорудійних батарей.

Інженерне військо складається з 15 телеграфних апаратів, 5 повітряплазательних, 1 крейсерів, 1 броненосців, 1 крейсерів, 1 корпусом війська в 40 тисяч душ: артилерії, піхоти і кавалерії. Італійський корпус війська залишається відсутнім.

На прохання Порти про посередництво всіх держав одмовили.

Тріполійські євреї, прочувши про війну, місці війська відправилися в Тріполі.

По всій Італії відуть демонстрації на користь війни. За війну агітують навіть соціалісти і республіканці. Взагалі серед італійського населення війна набирає популярності.

Інженерне військо складається з 15 телеграфних апаратів, 5 повітряплазательних, 1 крейсерів, 1 броненосців, 1 крейсерів, 1 корпусом війська в 40 тисяч душ: артилерії, піхоти і кавалерії. Італійський корпус війська залишається відсутнім.

Військові сили Турції. Піхота: 84 полки, кавалерія: 41 полк, півторовий артилерії 193 батареї, з яких 24 дівізіонних і 12 корпусних, це б 6 таких, що є під безпосередньою командою командирів корпусів. Гірське військо має 24 гірні батареї, крім того в італійській армії є ще 20 батарей гаубиц, конно-артилерійські полки і 8 чотирьохорудійних батарей.

Інженерне військо складається з 15 телеграфних апаратів, 5 повітряплазательних, 1 крейсерів, 1 броненосців, 1 крейсерів, 1 корпусом війська в 40 тисяч д

Росія повідомила Італію і Туреччину про нейтралітет і про те, що воюна вживе заходів, аби не розгорілась пожежа на Балканах.

Література, наука, умілість і техніка.

= Марія Стюарт. У Київ цими днями вийшла другим виданням трагедія Фрідріха Шиллера "Марія Стюарт" в перекладі Бориса Грінченка, п. 40 коп.

= Нові книжки. У Львові цими днями вийшли такі нові книжки: "Від ім'я правди" написав о. др Ф. Шепеткович, де трактується і обіяснюється діяльність видомого в Галичині епископа Хомишина і— "Суспільне значення охорони селянської власності", автор цієї книжки—д. Тит Войнарський.

Театр і музика.

Український театр.

В неділю ввечері в театрі д. Садовського йшла "Гандза". Це була вже п'ята вистава в цьому сезоні, але тепле вітання артистів публікою ще й досі лунало в театрі, як на першій виставі. Осінні квітки синопами спильяться на любимців.

Спектакль був дуже гарний. Барвиста, могутня гра д. Садовського (Ханенка) зачарувала нас. Скільки ще в цьому великому артистові сили талану, експресії, краси! А техніка! Й багато разів бачив М. К. Садовського в цій ролі, але кожного разу, як і в Богдані Хмельницькому, Тарасі Бульбі, Городничому та інших коронних ролях, знаходю все нове і нове для себе, що милю мене і чарує.

Чудовий Лобель в д. Панківського. Іншим уявити собі й трубо цього чесного старого воїку. Видережка і стіль в д. Панківського заслуговується всікою похвали.

З приемистю визначаю, що й д. Петляшкевичів чудово вдається роль Петра. От—де цей артист знаходить себе й свій талан. Тут його жантур, тут його місце і це його коронні ролі; тут він держиться вільно, гарно, немає того бажання постаратись, що так невдало входити, коли йому приходиться ставати в драматичні пози.

Чудовий Пелех—д. Вільшанський. Такий гарній бував він ще, здається, в "Тарасі Бульбі" та почасти в "Неволиніві".

Гандза—д. Петляш нас не задоволяє. Гра бліда, невиразна, надто старана, міміка до нудоти одноманітна. Єсть багато позиченого, але неодшіфованого. Крашо за всі виходить тільки остання сцена, перед смертю.

Дивно це. Скільки літ д. Петляш "спеціалізується" на цій ролі, а я почала вона II, так і досі веде. Ніякісного поступу. Чудовий співочий голос артистки губить в неї ту свою музику і стає блідим і рівним, без нінів і верхів. Лишається врахіння, після артистка береже його на завтра, на співочу роль. Коли так, тоді їшо виступати в драматичних ролях? Адже є ще в трупі така гарвара виконавиця ролі Гандзи як д-ка Ліппікса.

Д. Мар'яненко художньо виконує роль полковника Півно-Запольського. Його сцена з Ханенком (д. Садовським)—це шедевр артизму.

Гарний Карпо—д. Ковалевський і надзвичайно правдива істота виявки в виконанні д-ки Ворисоглібської.

О. Р.

— Театр "Соловцовъ". На цьому тижні в театрі "Соловцовъ" оббудувалася перша вистава п'єси Л. Н. Толстого "Живой Труль", в 12 картинах. В п'єсі бере участь вся трупа. Для п'єсі готовують нові декорації. Ставить п. А. Н. Соколовський.

Сьогодні перша вистава комедії-сатири К. Слобода "Мъстый божокъ" і "Перед свадьбой"—Л. Шнейцлер.

ДОПИСИ

(Од власних кореспондентів.)

М-ко БАТУРИН, конотопського повіту (на Чернігівщині). Гончарівка. Було де-кілька років тому назад, як під'їжаєш Батуриńskим шляхом до колишньої столиці України, перед твоїми очима відкривається чудова панорама: на високому скелестому березі Сейма, оточені гікими тополями та тагілястими в'язами, без вікон і без дверей стоять і похмуро дивляться в далечині 3-4-х поверхові палаці Кирила Розумовського, будовані відомим італійським архітектором Растрелі. За ними широкі але гетьманського парку. Перед ними журлюмо протікає Сейм. Праворуч, на узгір'ї, ростувався сад Мазепи; із зелені його виглядають білі мури розірваного в 1708 р. Гетьманського палацу. Навколо кам'яні стовпи колишньої огорожі. Це історичка Гончарівка—резиденція Мазепи, або як тут звати ІІІ. Городок (инші—Мазеповщина). За нею тягнеться великий 17-ти десятинний сад генеральського судді Василя Леонтовича Коубея. А по середині, із-за дерев виглядає і сяє на сонці своїми позолоченими банями церква Воскресіння Христового, збудована гетьманом Мазепою і в 1708 році зруйнована, а потім знов відновленна Розумовським. Білі мазанки батури-

ців зовсім потопали за силою дерев парку Розумовського, саду Мазепи і Коубея. І здавався Батурин однім великим садом.

Як під'їжаєш тепер до Батурина і вступаєш в Гончарівку, не бачиш в їй більше ні роскішних гетьманських садів, ні розруйнованих палаців, нічого: один палац Розумовського садати розібрали на лагері, що стоять в хуторі Шовковиці; палац Розумовського більш від ніж на половиноу зменшився; кремезні вікові дуби по алеях тутешні селянє порубали на топінів. Роскішний сад Мазепи вирубано теж, мури Мазепинського палацу дорубовано; але й те що лишилось в Гончарівці, варте уваги. Гончарівка тепер безпосередньо з'єднується з іншою частиною Батурина. При Мазепі вона була осібною від Батурина. Гончарівка утворена штучно і нарощено на узгір'ю. Бал, на якому ростувала вона, і тепер ще дуже високий—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в західного боку, мусів бы приставити на стрімку стіву драбину, біля 10 метрів довжини. Це ж ще в 6 метрів вишина самий вал земляний, а на йому ж були ще в 1700 роках мури з фундаментом, що спідуть раз-раз видаються вони, і тепер ще дуже високі—біля шести метрів; спускається він не похилом, а одрублом, щоб не дати змоги ворогові пробратися в кріпость, а через це, коли хто побажав би зайти в Гончарівку в зах